

Skatteministeriet

20. marts 2020
J.nr. 2020 - 2280

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 273 af 25. februar 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ida Auken (RV).

Morten Bødskov

/ Claus Hansen

Spørgsmål

Har der i Skatteministeriet været formelle og/eller uformelle drøftelser med Europa-Kommissionen om, hvorvidt en afgift på produktion fra biomassefyrede anlæg over en vis størrelse (f.eks. 1 MW) vil være EU-medholdelig?

Svar

Indledningsvis bemærkes, at Skatteministeriet løbende er i kontakt med Europa-Kommissionen (på formel eller uformel basis) i forbindelse med vurderingen af mulighederne for at gennemføre politiske initiativer inden for rammerne af EU-retten. Det kan fx være relevant at indgå i en uformel dialog med Kommissionen om fortolkningen af EU's statsstøtteregler og muligheder for at yde støtte, der er forenelig med det indre marked i forbindelse med udarbejdelsen af nye lovforslag.

Med hensyn til afgift på produktion fra biomassefyrede anlæg finder NO_x-afgiftsloven anvendelse for biomasse, der afbrændes i anlæg med en indfyret effekt på over 1 MW, mens anlæg under 1 MW er afgiftsfritaget. Grænsen på 1 MW er fastsat ud fra praktiske og administrative hensyn.

I forbindelse med statsstøtteanmeldelsen af NO_x-afgiftsloven havde Skatteministeriet konkret uformelle drøftelser med Kommissionen om, hvorvidt afgiftsfritagelsen for anlæg under 1 MW, kunne anses for at være i overensstemmelse med statsstøttereglerne.

Der blev i den forbindelse afholdt flere møder med Kommissionen og besvaret en række spørgsmål, bl.a. om afgiftsfritagelsen. Skatteministeriet trak efterfølgende statsstøtteanmeldelsen af afgiftsfritagelsen for anlæg under 1 MW tilbage, bl.a. med den begrundelse, at fritagelsen kunne begrundes i afgiftssystemets natur og logik. Der blev her lagt vægt på, at den årlige besparelse for brugere af biobrændsler i mindre anlæg ville være meget beskednen, sammenholdt med de administrative omkostninger, der ville være forbundet med at opføre og opkræve afgiften, ligesom de mindre anlæg i stort omfang anvendes til boligopvarmning hos husholdninger og øvrig ikke-erhvervsmæssig anvendelse.

Forløbet er beskrevet i Kommissionen beslutning i sag nr. N 327/2008, *Lempelse af NO_x-afgift for virksomheder med særlig store udledninger og virksomheder, der reducerer udledningen.*

Svovlafgiftsloven indeholder en tilsvarende afgiftsfritagelse for biomasse, der afbrændes i anlæg under 1 MW. Afgiftsfritagelsen blev anmeldt til Kommissionen efter statsstøttereglerne i 1995, som led i en anmeldelse af en større energipakke. Kommissionen vurderede, at fritagelsen ikke udgjorde statsstøtte, jf. Kommissionens beslutning i sag N 459/95, *Ny Energipakke.*

Endelig har Skatteministeriet haft uformelle drøftelser med Kommissionen om fritagelse for registrering og afregning af afgift for mindre biomassefyrede anlæg under 0,15 MW og for momsregistrerede virksomheder, der har et årligt salg af afgiftspligtig biomasse på under 10.000 kr. som led i udmøntningen af energiaftalen fra 2012, hvor det var aftalt at

indføre en energiafgift på biomasse for VE-brændsler som led i gennemførelsen af forsyningssikkerhedsafgiften. Energiafgiften på VE-brændsler indebærer en række EU-retlige udfordringer i forhold til de valgte afgrænsninger af forslagens anvendelsesområde, men kom aldrig til egentlig vurdering hos Kommissionen. Forsyningssikkerhedsafgiften blev ”tilbagerullet” og i stedet finansieret ved personskatter med lov nr. 1174 af 5. november 2014 under henvisning til de forventede store administrative omkostninger ved indførelsen heraf.